

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należność sępiłowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 137.

Piątek 14. Czerwca 1867.

Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 9. czerwca przeniósł prezidenta wyższego sądu krajowego we Lwowie Ignacego Strojnowskiego na własną jego prośbę do stanu stałego spoczynku, oświadczywszy mu najłaskawiej swoje uznanie najwyższe za jego wierną i odznaczającą się służbę.

Kurator fundacyi ś. p. Piotra Więclawskiego Wny. Napoleon Raciborski nadał stypendium przeznaczone dla ucznia szkoły agronomicznej w Dublanach w kwocie 150 złr. w. a. począwszy od roku szkolnego 1866/7 Władysławowi Stokłosińskiemu uczniowi tejże szkoły.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26. maja 1867.

Żałoba dworska po Jej Ces. Mości ś. p. arcyksiężniczce Matyldzie została przywdziana d. 13. b. m. i będzie noszona przez trzy tygodnie a mianowicie do 26. b. m. ciężka a od 27. b. m. do 3. lipca lżejsza.

Część nieurzędowa.

Według depezy z Budy z d. 11. b. m. Najj. Pan najwyższem postanowieniem z 7. b. m. raczył najmiłostwiej nadać Franciszkowi Lisztowi krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa a najwyższem postanowieniem z d. 4. b. m. księciu prymasowi Janowi Simor i prezydentowi ministerium węgierskiego hr. Juliuszowi Andrassy wielkie krzyże orderu św. Szczepana i mianował pierwszego kanclerzem tego orderu; dalej nadał hr. Jerzemu Almassy i hr. Antoniemu Szapary krzyże komandorskie orderu Leopolda. Arcybiskupowi i patryarsze Karłowickiemu Maschirewichowi i arcybiskupowi siedmiogrodzkiemu Andrzejowi Schaguna wielkie krzyże orderu Leopolda; biskupowi tytularnemu Stefanowi Lipovniczki krzyż orderu św. Szczepana; następnie postanowieniem z d. 9. b. m. superintendentom Józefowi Szekacs i Piotrowi Balogh krzyż kawalerski orderu Leopolda; członkowi akademii Janowi Arany w uznaniu jego zasług i pożytecznego działania na polu umiejętności, literatury, prawodawstwa, rolnictwa i przemysłu krzyż kawalerski orderu św. Szczepana; kr. radeom i członkom akademii Janowi Balassa i Teodorowi Pauler, tudzież asesorowi kr. tabuli Maschirewichowi krzyże kawalerskie orderu Leopolda; b. nadżupanowi Pawłowi Madocsanyi krzyż kawalerski orderu św. Szczepana; właścicielom dóbr Józefowi Justh, Emanuelowi Gozdsu i Jerzemu Szilassy tudzież adwokatowi Michałowi Ledniczki krzyż kawalerski orderu Leopolda, nakoniec kupcowi hurtownemu Karolowi Ullmann i Pawłowi Lutzenbacher, przemysłowcom Maurycemu Thaan i Bert. Szekely, i kapelmistrzowi Franciszkowi Erkel krzyże kawalerskie orderu Franciszka Józefa z uwolnieniem od tax.

Depesza z Pesztu z d. 11. b. m. donosi: Najj. Pan raczył dziś przyjmować deputację fiumańską i odpowiedział na jej przemowę następującemi słowy:

„Przyjmuję łaskawie hołdy Moich wiernych z Fiumy i odpowiadam na nie pozdrowieniem królewskim. Zanieście tym którzy Was posłali to Moje pozdrowienie i zapewnijcie ich, że zawsze po ojcowski starać się będę o wzrost pomysłowości ich pięknego miasta.“

O godz. 1. Najj. Pani przyjmowała wydział miejski, któremu przewodniczył biskup Levay. P. Alexander Vecsey jako prezes wydziału wręczył przy tej sposobności Najj. Pani wspaniałe uprawną książkę do nabożeństwa. Najj. Pani odpowiedziała:

„Dziękuję Wam bardzo za ten piękny podarek i zapewniam was, że będzie jedną z Moich namilszych pamiątek.“

Pomiędzy godz. 11. a 12. odnieniono koronę i insygnia królewskie z przepisaniem ceremoniami z kościoła do apartamentów a ztąd do skarbcu koronnego.

Najj. Państwo mają odjechać ztąd jutro o godz. 10. wieczór.

Festynu ludowego w Peszcie nie będzie. Pieśniadze na ten festyn przeznaczone będą rozdane między ubogich.

Najj. Pan nie przyjął zaproszenia na uroczyste strzelanie do tarczy w miejskiej strzelnicy.

Izba deputowanych odbędzie jutro posiedzenie o godz. 11. a izba magnatów o 12.

Jutro będą ogłoszone dekoracye nadane reprezentantom sztuk i umiejętności.

Do stołu dworskiego zaproszeni zostali na dzisiaj wszyscy ministrowie i inne znakomitości cywilne i wojskowe, tudzież reprezentami Pesztu i Budy.

Jutro Najj. Pan będzie udzielał audyencye prywatne a Najj. Pani będzie przyjmować deputację banderyi peszteńskiej.

Peszteńska gmina izraelska obchodzić będzie uroczystość koronacyi nabożeństwem w przyszły czwartek odbyć się mając.

Wydział peszteńskiej kasy oszczędności postanowił zaproponować na najbliższem zgromadzeniu jeneralnem utworzenie za przykładem Najj. Państwa funduszu w sumie 20.000 złr. na wsparcie honwedów niezdolnych do pracy, tudzież wdów i sierot po honwedach. Nadto kasa oszczędności przesłała ministrowi spraw wewnętrznych 1000 złr. do użycia natychmiast na ten cel.

Baron Szymon Sina, który z powodu koronacyi 10.000 złr. na dobroczynne cele poświęcił, zaszczycony został szczególnem Najwyższem uznaniem.

„Hirnök“ donosi, że Jej c. k. Mość Królowa Węgier oddała tkaną srebrem suknię i woal, który miała na sobie przy koronacyi, biskupowi Weszprymskiemu, aby te przedmioty w katedrze Weszprymskiej na pamiątkę zachował.

„Magyarország“ pisze, że Jego ces. król. Mość raczył najłaskawiej ofiarować swój portret w miniaturze Deakowi z własnoręczną dedykacją w tych słowach: „Franciszek Józef, Franciszkowi Deakowi na pamiątkę.“

U prezydenta ministrów węgierskich dany był 12. b. m. wieczór, na który zaproszeni byli deputowani i wiele innych znakomitości.

Dnia 11. b. m. po południu odbył się w Wiedniu pogrzeb Jej ces. Mości Arcyks. Matyldy z przepisaniem ceremoniami. Pogrzeb zaczął się o godz. 2. Najprzód przeniesiono naczynie z sereem do kościoła św. Szczepana. W kościele OO. Kapucynów zgromadzili się J. C. K. Arcyksiężęta Albrecht, Franciszek Karol, Karol Ludwik, Wilhelm, Ernest, Zygmunt, Rainer, W. książę toskański, Król i Królowicz hawary, książę Ludwik bawarski, jako reprezentant Króla bawarskiego, tudzież hr. Grünne, reprezentujący Cesarza i obecni w Wiedniu J. C. M. Arcyksiężne. Nadto byli obecni damy pałacowe pod przewodnictwem hrabiny Taaffe; ciała dyplomatyczne reprezentowali ministrowie Komers i Taaffe, posłowie francuski angielski i włoski; sąd najwyższy, prezydent tegoż Schmerling, duchowieństwo. J. E. kardynał Rauscher i J. E. nuncyusz apostolski Mons. Falcinelli; było także obecnych wielu członków izby panów i wszyscy dygnitarze dworscy znajdujący się w Wiedniu. Gdy służba zdjęła trumnę z katafalku i postawiła ją na karawanie, orszak ruszył. Dwa bataliony pułku Schmerling tworzyły szpaler na ulicach przez które karawan przejeżdżał. Za żołnierzami stało mnóstwo ludu, wszystkie okna były zapełnione i w wielu oczach było widać łzy. Orszak postępował w zwykłym porządku. Trumnę złożono obok trumny J. C. M. Arcyksiężny Hildegardy. Smutny ten obrzęd skończył się o godz. 3.

Podany do wiadomości drogą telegraficzną dekret amnestyi dla Węgier opiewa w dosłownem brzmieniu jak następuje:

Wszystkie te kondemnaty, które na jakiegokolwiek bądź mieszkańca naszego królestwa Węgier i krajów przynależnych w skutek politycznych oskarżeń, albo przekroczeń prasowych wydane zostały aż do dnia dzisiejszego — dalej zarządzone z tychże powodów śledztwa sądowe, znosimy niniejszem. Skonfiskowane majątki skondemnowanych oddajemy i pozwalamy wszystkim tym, którzy z tychże przyczyn przebywają za granicą, wolny powrót do kraju. Rozciągamy tę amnestyę także i na tych, którzy po restauracyi konstytucyi nie przestali przeciw ustawom kraju agitować; wymagają jednakże tego najświętsze interesa kraju, żebyśmy od tychże zażądali, ażeby uroczyste przyrzekli wierność koronowanemu Królowi i konstytucyi kraju.

W tym celu zaopatrzone będą nasze władze odpowiednimi instrukcyami względem przebywających za granicą.

Dan w Budzie dnia 9. czerwca 1867.

Franciszek Józef m. p.

Kontrasygnowany: hr. Juliusz Andrassy.

W układach, które dotąd istniały względem niemieckiego związku cłowego było zastrzeżone, że każde z państw kontrahujących jest upoważnione do założenia swojego veto przeciw zmianom traktatu, taryfy cłowej etc., tak więc każde państwo mogło przeszkadzać rozwojowi administracyjnemu związku. Ten stosunek został teraz zniesiony. Już w konstytucyi północno-niemieckiego związku przyjęto ustawę, że w sprawach cłowych rozstrzyga rada związkowa północno-niemiecka w porozumieniu z parlamentem większością głosów. Chodzi teraz o to, aby i stosunki południowych Niemiec podług tej zmiany w związku cłowym zaprowadzonej uregulować. W tym celu odbyły się w dniach ostatnich rokowania w Berlinie pomiędzy ministrami przewodniczącymi państw południowo-niemieckich i Prusy proponowały, ażeby na przyszłość w sprawach związku cłowego rozstrzygał wspólny organ północno-i południowo-niemieckich rządów, w którym by się odbywało głosowanie jak w plenum dawniejszego zgromadzenia związkowego, i północno-niemiecki parlament na ten cel ma być wzmocniony deputacją południowo-niemieckich rządów. Reprezentanci Badenu i Wirtembergu podpisali tę propozycję Prus, z zastrzeżeniem ratyfikacyi do trzech tygodni, a następnie otrzymała ona i podpis Hessen-Darmstadt. Tylko Bawaryja podpisała dotąd tylko protokół konferencyi, odkładając na później decyzję.

Zamach na życie Cesarza rosyjskiego zaprzęta ciągle dzienniki, gdyż jest niezawodnie najciekawszym jakkolwiek wielce smutnym wypadkiem w chwili obecnej. „Monitor“ nie przestaje notować w swoich szpaltach objawów, które tenże zamach we Francyi i zagranicą wywołał. W Petersburgu odbyło się dziękiżne nabożeństwo przy powszechnym współudziale ludu. W Warszawie objawiło się powszechne przygnębienie i niechęć. Szlachta wyprawiła deputację, która już odjechała do Paryża, aby złożyć carowi wyrazy oburzenia z powodu zamachu na jego życie. Król holenderski przesłał obu cesarzom listy gratulacyjne przez barona Tuyl swojego adjutanta. Rząd królowej Hiszpanii powołał izby na posiedzenie nadzwyczajne, na którym przedłożył im doniesienie, podobne tym, które przedłożone były izbom francuskim. W schyzmatycznej kaplicy w Brukseli odspiewano także uroczyste Te Deum. Z Francyi nadechodzą ciągle adresy, wyrażające ubolewanie z powodu tego wypadku. Koniuszemu Raimbeaux, którego koń otrzymał kulę, dał cesarz order legii honorowej.

Zamach przeciw Cesarzowi rosyjskiemu daje dziennikom angielskim sposobność do bardzo ostrego sądu o ludności paryskiej i to nie o pospólstwie, lecz o wykształconej młodzieży.

„Droit“ donosi, że proces Berezowskiego jeszcze w tym tygodniu przyjdzie przed sąd przysięgłych. O sprawcy zamachu, który znajduje się w oddziale

chorych więzienia Mazas i któremu musiano już dwa palce u ręki odjąć, podaje „la Presse“ następujące szczegóły: Berezowski liczy 22 lat, urodzony był w powiecie dubieńskim na Wołyniu. Jego rodzina należy do drobnej szlachty, była wyznania unickiego, ale przez cara Mikołaja zmuszona została do przyjęcia na schyzmę. Berezowski był w ostatnim powstaniu skompromitowany i musiał z kraju uchodzić. Z końcem r. 1864 przybył do Paryża. Zajmował się studiami i szukał środków utrzymania i dalszego wykształcenia się w czym był wspierany przez odnośne stowarzyszenie Polaków. Otrzymał 200 franków, które zapłacono instytucji Jauffret, gdzie 4 do 5 miesięcy pozostał. Był pracowitym, porządnym, i bardzo poczciwym młodzieńcem. Później wstąpił Berezowski ponieważ nie miał dalszych środków i nie chciał być ciężarem towarzystwu pomocy do fabryki maszyn Gouin, gdzie już kilku jego rodaków pracowało. Pozostał tam do początków r. 1867 i słynął jako dobry robotnik i towarzysz. Kilka razy oświadczył się z tem, że zamierza udać się do Galicji i pracować przy tamtejszych kolejach. Od początku maja b. r. nie był już Berezowski w Paryżu. Nikt nie sądził go zdolnym takiego czynu. Rozsądniejsi i chłodniejsi z emigracji byli w obawie z powodu przybycia cara do Paryża. Od pierwszego dnia egzaltowanych zapaleńców pilnowali własni ich przyjaciele; Berezowskiego jednak nikt nie podejrzewał.

Na sobotnim posiedzeniu ciała prawdawczego francuskiego wniesiona została ustawa reorganizacji armii. Sprawozdawcy dla nowej ustawy prasowej i o stowarzyszeniach zapowiedzieli swoje sprawozdania na przyszły tydzień. Pan Glais-Bizoin uskarżał się przy tej sposobności powtórnie na zwłokę, której doznaje dyskusja nad nowymi ustawami z powodu odnośnych komisji a szczególnie rady państwa. To przynosi tem mniej zaszczytu izbie, o ile że ona stoi nad radą państwa. Minister Rouher widzi się zmuszonym wystąpić w obronie rady państwa, i zastrzedz rząd przeciwko pogłoskom, jakoby powodował się nieufnością względem izby i zamierzał ją rozwiązać.

O położeniu Rosyan w Azji środkowej zawiera dziennik „Mosk. Wied.“ następujący artykuł:

Po zajęciu przez Rosyan, prawie bez wystrzału kraju zacyrczyckiego, wojska kokańskie usunęły się na wąwóz kurszarabadzki i odtąd działania wojenne przeciwko Kokanowi zupełnie ustały. Odcięty przez zajęcie Chodżentu od Buchary, Kokan uwolnił się z pod jej wpływu i ciągle odtąd okazywał dla Rosyan uczucia pokoju i przyjaźni. Dyplomatyczne stosunki pomiędzy Rosją a Kokanem nie miały miejsca, lecz handlowe zaraz się rozpoczęły po ustaniu działań wojennych. Kiedy rosyjscy poszukiwacze złota, z party p. Kolesnikowa (J. K. Lebiedjew i będący przy nim robotnicy) zostali schwytani przez karakirgizów, chan kokański, dawszy im podarunki, odesłał ich pod konwojem do Taszkientu i złożył miejscowej władzy przeproszenie, za wynikły wbrew jego woli wypadek. Subjekci p. Chłudowa (Arzamarczew i inni), byli w początku roku bieżącego w Kokanie, przy czem pomimo nieprzyjaznego względem nich postępowania prostego ludu, chan przyjął ich nader łaskawie i przydał im dla bezpieczeństwa jednego ze swych poufnych. Subjekci p. Chłudowa byli pierwszymi europejczykami, którzy swobodnie dotarli do Kokanu za własnymi interesami i opuścili go pomysłnie. Kokańscy kupcy znów ukazywali się w Taszkencie zupełnie swobodnie i rozlokowali się dla prowadzenia handlu, jak u siebie w domu. Z nastaniem obecnej wiosny, do Taszkientu przybyło mnóstwo bajgunów (parobków nie mających posiadłości) z Kokanu na zarobek, przy przyspieszonej budowlu rosyjskiego miasta, o którym, jak się zdaje, mają w Kokanie i Bucharze, cokolwiek przesadzone pojęcie. W końcu marca chan kokański przysłał jednego ze swych poufnych, z listem do gubernatora wojennego, w którym najpokorniej go zapraszał do Kokanu na uroczyste obrzezanie syna chana. Łatwo zrozumieć, że pełniący obowiązki gubernatora nie mógł przystać na tę wycieczkę. Natenczas posłaniec prosił aby wysłano któregoś z oficerów, co także zostało odmówione. W prywatnej rozmowie, poseł oświadczył jednemu z oficerów, że chan wcale nie ma zamiaru prowadzić wojny z Rosją, i wyraził się pomiędzy innymi tak: „Gdyby wojska rosyjskie wyruszyły ku Kokanowi, nie dalibyśmy im przejść i 50 wiorst po naszej ziemi, a wysłalibyśmy deputację z propozycją

poddania się.“ Należy pamiętać, że obecnie w posiadaniu chana pozostały tylko trzy większe miasta: Kokan, Namangan i Margelan, z których dwa ostatnie odznaczają się wielką produkcyjną jedwabnych, półjedwabnych i bawełnianych tkanin, rozwożonych po całej Azji środkowej. W tych przemysłowych miastach, ma przewagę nad fanatycznym mahometańskim duchowieństwem pobudzającym lud do wojny, stronnictwo ludzi handlowych, nieusposobione wcale do wojny, i które przeciwnie, przykład Taszkientu i Chodżentu uspokojonych pod panowaniem Rosyi, skłania do szukania tego samego. Należy jednak wspomnieć, że zajęcie Kokanu byłoby przeciwnie interesom Rosyi: i tak już rosyjskie załogi rozprószone są na znacznej przestrzeni, a można trzymać Kokan w zupełnym posłuszeństwie nie zajmując go wcale. Tym sposobem z Kokanem Rosya zostaje w pokoju, chociaż nie został on jeszcze zawarty.

Po bitwie pod Irdżarą, w której emir bucharski sam dowodził wojskami, w skutku czego cała hańba porażki, według pojęć środkowo-azyjskich spadła na niego, emir mieszka w Samarkandzie, obawiając się przebywać w Bucharze. Wojna którą prowadził z Rosją w 1866 r. miała dla niego najgłówniejsze następstwa: pozbył się nie tylko kilku miast i twierdz, jako to: Nau, Chodżentu (które poprzednio zabrał kokańcom), Dżuzaku, Ura-Tiube, lecz jeszcze zupełnie oderwała się od niego górna prowincya Szach-Siabdż i wybrała na swego chana jego synowca. Znajdując się w Samarkandzie emir trzyma przy sobie do 10.000 wojska, co daje mu możność napadnięcia w każdej chwili na Dżuzak, lub obszedłszy go dla zajęcia tyłu naszym oddziałom, przeprowadzenia się przez Darję poniżej Czinaču i napadnięcia na Czermkent lub Taszkient. Niepokojące wieści o możliwości podobnego wypadku, skłoniły władzę obwodu turkiestańskiego, w końcu zeszłego marca, do zajęcia na lewym brzegu r. Syru forteczki Czardary. Zajęcie to wcale nie wyraża ze strony Rosyan zamiaru rozpoczęcia działań wojennych. Czardary było zajmowane kilkakrotnie i przedtem jako punkt obserwacyjny.

Co się tyczy stosunków handlowych z Bucharą, takowe wznowione w 1866 r. po wymianie zatrzymanych w Orenburgu i Bucharze osób, nie ustawały nawet podczas działań wojennych i bucharcy swobodnie jeździli do Taszkientu. Przy oblężeniu Dżuzaku część naszych wojsk przeszła w wąwóz Dżułan-Uty i spotkała karawanę bucharską zmiierzającą do Chodżentu. Karawana nie obawiała się wyjść z Buchary po otrzymaniu tam szczegółowych wiadomości o zajęciu już przez wojska rosyjskie Ura-Tiube. Karawana nie tylko była przepuszczona, lecz nawet otrzymała konwój dla bezpieczeństwa w dalszej drodze. W listopadzie 1866 r., pełnomocnik p. Chłudowa, p. Pudpatyi i inni, byli w Bucharze i prowadzili handel pomysłnie, pomimo niechęci przeciwko nim ludu prostego. Stosunki Rosyi z Bucharą w ogóle nader są napięte i niewiadomo na pewno, czy zostaje z nią w pokoju czy w wojnie.

Stosunki Rosyi z Chiwą mają charakter zupełnie pokojowy. Kiedy karawany bucharskie w 1865 r. były zatrzymane na orenburskiej i syr-darskiej linii a kupcy rosyjscy w Bucharze, wszystkie towary idące do Buchary, przesyłane były przez Chiwę. Chan chiwiński uzyskał wtenczas z tranzytu znaczne korzyści i zrozumiał całą wagę utrzymania z Rosją pokoju. Kiedy przed rozpoczęciem wojennych działań, emir bucharski proponował chanowi chiwińskiemu przynierze przeciwko Rosyi, chan nie tylko odmówił wprost, lecz i stanowczo zakazał podwładnym mu turkomanom, najmować się do służby w wojskach bucharskich.

Kronika.

(Składki na pogorzalców brodzkich.) Na wsparcie pogorzalców brodzkich wpłynęło do c. kr. urzędów powiatowych: w Kamionce 361 złr. 38½ c., w Buczaczu 60 złr., w Drohobyczy, z kasy miejskiej 500 złr.

(Na wsparcie pogorzalców Kozłowa) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego we Lwowie 2 złr. wal. austr.

(Pożary.) W Pyszniczy, w powiecie Niskim, dnia 2go b. m. wybuchł pożar w lesie lecz został zaraz stłumiony, przyczyną tego pożaru miała być nieostrożność. Tamże dnia 31. z. m. spaliły się 2 włościańskie budynki gospodarskie i w jednym z nich krowa i 9 owiec; szkoda wynosi 318 złr. 80 c., ogień miał być podłożony. W Porzyczu pod Janowem dnia 7. b. m. spaliło się 9 domów włościańskich z budynkami gospodarskimi i wszystkimi ruchomościami, ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Burza.) W powiecie jasielskim znowu d. 8. b. m. oberwała się chmura i woda zrządziła wielkie spustoszenie w Cieklinie, Dzielen, Radości i Pagórku.

(Burze i grady.) W okolicy Lubyeczy i Werchraty, w pow. Rawskim, dnia 8go b. m. oberwała się chmura, w skutek czego woda uszkodziła moeno zasiewy we wsiach: Werchrata, Potylicz, Rawa, Kamionka wołoska i Wulka mazowiecka, Potok, Tyniatyska, Mosty małe i Kornie. W tym samym dniu był silny grad w Przedmieściu, Parypsach, Szerenc, Hucie obedyńskiej i Olszance. W wielu miejscach tego powiatu woda uszkodziła mosty i tamy.

(Nagroda w sumie 2000 talarów.) Edward Siebert, sługa kasowy w Berlinie umknął d. 3. b. m. zabrawszy z kasy 20.000 talarów w banknotach po 100 talarów. Władze pruskie wyznały nagrodę w sumie 2000 talarów temu co go przytrzyma. Siebert pochodzi ze Szląska pruskiego, liczy lat 30, niski, krępy, ma nogi w bok wygięte, chód ciężki, wlokący.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejscetargów:									
	Stryj		Katusz		Stanisławów		Katy		Borzyców	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austriacka									
Mec pszenicy	4	87	4	50	5	6	4	50	3	50
” żyta	3	25	3		3	7	2	80	2	50
” jęczmienia	2	10	2	16	2	10	2	23	1	75
” owsa	1	62	1	20	1	18		90	1	25
” hreczki					4	88			3	
” kukurudzy	3	62	3	50	3		3	40	2	50
” ziemniaków	1	25	1	20	1	22	1	15	1	
Cetnar siana	1	20	1	80	1	28	1	90	1	
” wełny										
” nas. koniecu										
Sąg drzewa twardego	5		5		6	50	5	50	4	50
” miękkiego	4		4		4		3	50		
Funt mięsa wołowego	. 11		. 10		. 15		. 9		. 12	
Mas okowity 75		. 60		. 72		. 60			

Sprawozdanie z czynności towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia i od gradu w Krakowie.

(Ciąg dalszy.)

Wreszcie co się tyczy czynności i ruchu ogólnego w tym roku sprawozdawca następujące przedstawia cyfry:

Wydano polic 34.476
Zabezpieczono wartości za 72,305.542 złr. — c.
Przeniesionych z roku przeszłego 48,982.908 „ — „

Razem . 121,288.450 złr.

Fundusz rezerwowy, który w roku z. wynosił 252.420 złr. 52 c. wzrósł w r. b. do 304.706 złr. 77 c.

Wydatniejsze różnice między stanem tow. w roku 5tym a ubiegłym:

Od 1. maja 1865 do 30. kwietnia 1866 wydano polic 26.887
Od 1. maja 1866 do 30. kwietnia 1867 wydano polic 34.475
więcej o 7.580
W 5m roku było zabezpieczonych wartości 100,261.439 złr. — c.
W 6m roku 121,288.450 „ — „
więcej o 21,027.011 złr.

Suma na nieuregulowane jeszcze szkody wynosi 17.697 złr. 74 c. a obejmuje wypadków . . . 45

Z tych zapłacono szkód po 1. maja r. b. 12
ukończonych, ale na które jeszcze kwitów nie odesłano jest 26

Załatwionych więc 38

W zawieszeniu pozostających 7
W końcu sprawozdawca składając w imieniu dyrekcji podziękowanie pp. delegatom za ich obywatelską gorliwość w pełnieniu przyjętych obowiązków, uprasza zgromadzenie o przychylnie ocenienie dobrych chęci dyrekcji.

Co się tyczy działu ubezpieczeń od gradu, ten niezmiernie się w tym roku rozwinął. Przyczynę tego widzi sprawozdawca już to w chęci zabezpieczenia dobrze rokujących plonów, już to w uchwale rady nadzorczej, równającej co do wysokości zaliczki ocolice dawniej nawiedzane gradem, z temi które gradowi nie podpadały. Znaczna suma, jaką dyrekcja

Ostatnia poczta.

Madryt, 12. czerwca. Pogłoski o powstaniu w Katalonii są fałszywe; w całej Hiszpanii panuje najzupełniejszą spokojem.

Belgrad, 12. czerwca. Książę z powodu podróży swojej dla zdrowia za granicę, która wkrótce ma nastąpić, powierzył rejencyę radzie ministrów na czas swojej niebytności.

Nowy Jork, 11. czerwca. Tutejsze dzienniki donoszą, że generał meykański Mendez został rozstrzelany. Niepewne wieści głoszą, jakoby Escobedo chciał stawić Cesarza Maxymiliana przed sądem wojennym.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 13. czerwca. Dzienniki ogłaszają protestacje hr. Wł. Platara i Langiewicza, potępiające zamach na życie Cara; wyrażają one przekonanie, że opinia publiczna nie będzie Polaków za czyn ten odpowiedzialnymi robiła.

Peszt, 13. czerwca. W obu izbach nastąpiło odczytanie artykułów ustawy sankcyonowanych przez Króla względem zmiany ustaw z r. 1848, tudzież artykułów określających sprawy wspólne. Izby uchwały wysłać razem deputacyę z podziękowaniem za ostatnie akta łaski. Przewodniczyć tej deputacyi będzie prymas.

Paryż, 12. czerwca wieczór. Dzisiejszy „Monitor wieczorny“ mówi: Zamach na życie Cesarza rosyjskiego ścieśni jeszcze bardziej istniejące już węzły zaufania i przyjaźni między Francją a Rosją i między obu Monarchami. „L'Etendard“ utrzymuje, iż Papież wyraził zamiar zwiedzenia Paryża.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. czerwca. Hotel George: PP. Hr. Golejewski Ant., z Harasymowa. — Cielecki Alf., z Byczkowie. — Przybysławski Wład., z Unicza.

w kontrasekuracyę oddała, zmniejszyła możebne do osiągnięcia w tym dziale korzyści, uczyniła to jednak dyrekcyę pomnąc na to, że przy małym jeszcze funduszu rezerwowym, jeden rok nieszczęśliwy mógłby zadać śmiertelny cios tej gałęzi zabezpieczeń. Wolała zatem w razie szczęśliwego roku mniejszą kontentować się korzyścią, niż w razie nieszczęśliwego ryzykować byt instytucyi.

W dziale zabezpieczeń od gradu wydano w tym roku polic 1,095 w przeszłym 365 Zabezpieczono wartości w tym roku za 5,660.996 złr. — c. w przeszłym 1,369.645 „ — Fundusz rezerwowy tego działu wynosi obecnie 39.258 złr. 5 c.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 14. czerwca. Wczorajszy „Etendard“ donosi, że Cesarz austriacki przybędzie do Paryża około połowy lipca po odjeździe Sułtana.

„France“ powiada mówiąc o koronacji w Pesszie: Dwa słowa dostateczne są do scharakteryzowania polityki austriackiej: Przedtem Węgry były dla gabinetu wiedeńskiego zagrożeniem i kłopotem, dziś są jego siłą i podporą.

Nowy Jork, 13. czerwca. Generał Miramon umarł na żółtą febrę; generałowie Catilla i Meja zostali przez republikanów rozstrzelani.

Hotel europejski: Müller Karol, c. k. pułkownik pens., z Igiozy. — Popiel Sew., adwokat, z Sanoka. — Stojowski Szez., c. k. rotmistrz, z Rzeszowa. — Olszański Zir., z Kupcyniec. — Sahajdakowski Paul., z Mieczyszczoła. Hotel Langa: Rodakowski Max., c. k. pułkownik, z Tarnopola. — Schück Woje., c. k. lekarz sztab., z Rzeszowa. — Stumer de Trauensfeld Józef, prezes kolei północnej, z Tarnopola. Hotel angielski: Hr. Romer Fel., z Jnwaldu. Hotel Kuhna: Koszowski Michał, z Krowicy hołod. Hotel podolski: Smalawski Fel., z Uherzec. — Trzciniński Okt., z Czerniowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. czerwca. PP. Ks. Kuza Alex., do Wiednia — Hr. Jabłonowski Józef, do Pacykowa. — Br. Kapri Domin, do Dźwiniacza. — Polanowski Fel., do Moszkowa. — Rozwadowski Tom., do Babina. — Rodakowski Fel., do Oknian. — Zieliński Ludw., do Lubyczy. — Piscocki Perzy, pułkownik mōld., do Mołdawy. — Rilke Jar., adwokat, do Pragi. — Cierkawski Józef, do Paryża.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. czerwca.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Data for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

THEATRE.

Dziś (przedst. polskie): „Halka“, opera w 4ch aktach z muzyką Stan. Moniuszki, na dochód p. Filomeny Kwiecińskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 13. czerwca.

Table with columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., Galicyjskie obligacye indenizacyjne, Pożyczka narodowa, Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 czerwca.

Table with columns: 1. Biłog publiczny. A. Państwa. Z. pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca 1867, Pożyczka w srebrze 1864 (franki.) zwrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 27 latach po 5%, Metaliki po 5%, Przech. do wyl. z r. 1839 całe losy, Przech. do wyl. z r. 1839 piąta część losów, Przech. do wyl. z r. 1854, Przech. do wyl. z r. 1860 po 500 zł., Przech. do wyl. z r. 1860 po 100 zł., Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr., Renty Como po 42 lir. austr., B. Krajów koronnych. C. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr., Niższej Austrii, Czech.

Table with columns: Węgier, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowiny, Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%.

2. Akcyje.

Table with columns: Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł., Banku anglo-austriackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%, Póln. kol. po 1000 zł. m. k., Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr., Polud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr., Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw., Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw., Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.), Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.

3. Listy zastawne.

Table with columns: Banku narod. przezn. do losowania po 5%, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%, detto (renta) po 6%, Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w ar.

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kol. póln. po 100 zł. m. k., Kol. póln. po 100 zł. w. a., Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.

5. Rezy.

Table with columns: Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., Poż. Trye. po 100 zł. m. k., po 50 zł. w. a., Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.

Table with columns: Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma, Palliego, Clarego, St. Genois, Windischgrätzka, Waldsteina, Keglevicha, Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa.

Weksele.

(Na 3 miesiące.)

Table with columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Hamburg za 100 M. B., Londyn za 10 fl. szt., Paryż za 100 fr.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. men., detto pełnej wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. czerwca.

Table with columns: 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcyje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1121) Obwieszczenie. (3)

Nro. 1514. Dnia 15. czerwca 1867 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się 49te publiczne losowanie listów zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego w gmachu zakładu narodowego imienia Ossolińskich.

Suma do losowania przeznaczona wynosi 177.878 zł. 77 1/4 c. wal. austr. Lwów, dnia 8. czerwca 1867.

(1117) Kundmachung. (2)

Nro. 2222. Vom k. k. Bezirksgerichte Przemysłany wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Einbringung der vom Zacharias Bernstein gegen Stanislaus Samborski erlegten Wechselsumme von 2 fl. 69 Kr. öst. W., der 6% Zinsen vom 2. September 1862, der Gerichtskosten von 8 fl. 2 Kr. und 13 fl. 8 Kr. öst. W. sammt den gegenwärtigen Executionskosten im Betrage von 10 fl. öst. W. die executive Feilbietung der dem Stanislaus Samborski gehörigen, in Dunajow unter Nr. 77 gelegenen Realität zu Gunsten des Zacharias Bernstein hiemit unter nachstehenden Bestimmungen ausgeschrieben wird:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert der Realität Nr. 77 in Dunajow im Betrage von 260 fl. öst. Währ. angenommen.

2. Jeder Kauflustige hat 10% des Ausrufspreises als Badium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Kauflustigen aber nach der Feilbietung zurückgestellt werden wird.

3. Zur Bormahme der Feilbietung werden drei Termine, nämlich auf den 5. August, 9. September und 14. October 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem, daß diese Realität an den zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswert, am dritten Termine aber, falls kein Käufer um den Schätzungswert sich finden würde, auch unter dem Schätzungswerte, um was immer für einen Preis wird veräußert werden.

4. Der Ersteher hat den ganzen Meistbot sogleich im Baaren bei Gerichte zu erlegen, worauf ihm über Ansuchen sogleich das Eigenthumsdecret ausgefertigt und derselbe auf eigene Kosten in den physischen Besitz der erstandenen Realität wird eingeführt werden.

5. Im Falle als der Meistbieter diesen Licitationsbedingungen nicht nachkommen sollte, so wird das erlegte Badium zu Gunsten der Streitmasse für verfallen erklärt und die erstandene Realität auf Gefähr und Kosten des säumigen Ersteher auf Ansuchen des Executionsführers bloß in einem einzigen Termine um was immer für einen Preis veräußert werden.

6. Die Uebertragungsgebühr hat der Ersteher aus Eigenem zu tragen, so wie auch die auf der Realität haftenden Steuern und sonstigen Abgaben zu berichtigen.

7. Bezüglich der auf der Realität haftenden Lasten und Abgaben wird an die Contestationen des Steueramtes gemiesen, der Schätzungsact kann dagegen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Przemysłany, am 8. Juni 1867.

(1118) Obwieszczenie. (2)

Nr. 1194. C. k. sąd powiatowy w Brzesku niniejszym wiadomo czyni, iż Jan Michalik w dniu 22. maja b. r. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Brzesku zmarł.

Ponieważ sądowi imię i przezwisko tych, którzy prawo spadkowe przysługiwało nie jest wiadome, a zatem wszyscy ci, którzy mniemają się być w posiadaniu prawa do tego spadku — wzywają się, aby od dnia wystawienia tego Edyktu w ciągu jednego roku z wykazaniem tytułu się zgłosili. w przeciwnym razie według §. 128 ustawy spadkowej się postąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzesko d. 8. czerwca 1867.

(1103) **Konkurs** (3)

der Gläubiger des Wilhelm Tamisch.

Nr. 32572. Von dem k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird über das gesammte mo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das Patent vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. B. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Wilhelm Tamisch der Konkurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmassevertreter Hrn. Dr. Białoskórski, für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Minasiewicz ernannt wurde, bei diesem Landesgerichte bis 22. August 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Klasse gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigenfalls nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümlisches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse wird die Tagelagerung auf den 23. August 1867 Vormittags 10 Uhr bei diesem Landesgerichte anberaumt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 7. Juni 1867.

(1093) **Kundmachung** (3)

Nr. 30720. Wegen Lieferung der Deckstoffornamente zur Conservirung der Staatsstraßen im Stryjer k. k. Bezirke für das Jahr 1868 mittelst schriftlicher Offerten wird hiemit die Sicherungsverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Erforderniß besteht in der Beschaffung von 4395 Deckstoff-Prismen von 54 Cub. für die Veretzkoer Hauptstraße im fl. Kr. Beträge von 13675 55
dann 1010 Deckstoffprismen für die Karpathen-Hauptstraße im Betrage von 2777 90
dennach zusammen 5605 Deckstoffprismen im Fiscalbetrage von 16453 45 österr. Währ.

Die allgemeinen und speziellen, so wie auch die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 B. 23821 kundgemachten Lieferungsbedingungen können bei dem Stryjer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre deutlich und bestimmt gestellten Lieferungsangebote mittelst rechtsgültig ausgestellten veriegelten Offerten bis zum 25. Juni 1867 beim Stryjer k. k. Bezirksamte einzubringen.

Nachträgliche Angebote werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 25. Mai 1867.

Obwieszezenie.

Nr. 30720. Dla zabezpieczenia dostawy materiału kamiennego ku zachowaniu gościńców cesarskich w c. k. powiecie Stryjskim na rok 1868 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą pisemnych ofert.

Potrzebnem jest na ten cel dostarczenie 4395 przyz. kamienia po 54 stóp sześciennych zł. kr. na główny gościńiec Werekki w cenie 13675 55
tuzież 1010 przyz. kamienia na główny gościńiec karpacki w cenie . 2777 90
przeto razem 5605 przyz. kamienia w cenie fiskalnej 16453 45

Inne ogólne i osobne, jako też tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki dostawy można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Stryju.

Cheających objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby swoje wyraźne i stanowczo ułożone oświadczenia względem dostawy przedłożyli w prawomocnie wystawionych i opieczętowanych ofertach do dnia 25go czerwca 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Stryju.

Późniejsze oświadczenia nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. maja 1867:

(1110) **Kundmachung** (3)

Nr. 6366. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirtschaft wird für die Dauer der diesjährigen Curperiode, d. i. vom 15. Juni bis letzten September, die wöchentlich dreimalige Botensfahrpost zwischen Neu-Sandec und Krynica, die wöchentlich dreimalige Mallepost und wöchentlich viermalige Reitpost zwischen Bochnia und Neu-Sandec eingestellt, dagegen eine mit dem Abendzuge von Krakau nach Lemberg in Verbindung stehende tägliche und eine mit dem Nachmittagszuge von Lemberg nach Krakau in Verbindung stehende

wöchentlich dreimalige Mallepost zwischen Bochnia und Krynica verkehren.

Diese Postcourse werden in nachstehender Ordnung verkehren:

I. Mallepost zwischen Bochnia und Krynica.
Von Bochnia täglich 11 Uhr 30 Min. Abends, in Neu-Sandec „ 6 „ 40 „ Früh, in Krynica „ 11 „ 25 „ Vormittag.

Geht ab von Bochnia nach Ankunft des Abendzuges aus Krakau.

Von Krynica täglich 2 Uhr 15 Min. Nachmittags, in Neu-Sandec „ 6 „ 30 „ Abends, in Bochnia „ 2 „ 25 „ Früh.

II. Mallepost zwischen Bochnia und Krynica.

Von Bochnia	{ Sonntag	} 6 Uhr Früh,
	{ Dienstag	
	{ Donnerstag	
in Neu-Sandec	{ detto	} 1 Uhr 10 M. Mittag,
in Krynica	{ detto	
	{ detto	

Geht ab von Bochnia nach Ankunft des Nachmittagszuges aus Lemberg.

Von Krynica	{ Sonntag	} 6 Uhr 45 M. Früh,
	{ Mittwoch	
	{ Freitag	
in Neu-Sandec	{ detto	} 11 Uhr Vormittag,
in Bochnia	{ detto	
	{ detto	

Hierdurch wird für die Dauer der Curperiode für die Postorte der Route zwischen Bochnia und Neu-Sandec eine täglich zweimalige, für Krynica an drei Tagen der Woche eine täglich zweimalige, an den übrigen vier Tagen der Woche eine täglich einmalige Gelegenheit für Reisende, Geldsendungen, Frachtstücke, Correspondenzen und Zeitungen hergestellt.

Bei den erwähnten beiden Malleposten bleibt die Passagiers-Aufnahme auf die Plätze des Mallewagens beschränkt und beträgt die Passagiersgebühr pr. Person und Meile vierzigsechs Kreuzer (46 kr.).

Bei größerem Andränge von Reisenden können auf der Route zwischen Bochnia und Krynica Separatfahrten verkehren, soweit der Stand der Separatwagen ausreicht.

Von diesen Sommerfahrten hat zu beginnen:

am 15. Juni die tägliche Mallepost von Bochnia nach Krynica,
am 16. Juni die tägliche Mallepost von Krynica nach Bochnia,
am 18. Juni die wöchentlich dreimalige Mallepost von Bochnia nach Krynica,
am 19. Juni die wöchentlich dreimalige Mallepost von Krynica nach Bochnia, zum letzten Male abzugehen;
am 26. September die wöchentlich dreimalige Mallepost von Bochnia nach Krynica,
am 29. September die wöchentlich dreimalige Mallepost von Krynica nach Bochnia und die tägliche Mallepost von Bochnia nach Krynica,
am 30. September die tägliche Mallepost von Krynica nach Bochnia.

Nach Einstellung dieser Sommercourse haben wieder die in der hierämtlichen Kundmachung vom 10ten Mai 1866 Zahl 3645 verlautbarten Postcourse, dann die wöchentlich dreimalige Botensfahrpost zwischen Neu-Sandec und Krynica zu verkehren.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 6. Juni 1867.

(1108) **Kundmachung** (3)

Nr. 6042. Das k. k. Kreisgericht in Przemyśl macht bekannt, es werden über Ansuchen des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 26. April 1867 B. 22893 zur Einbringung der Forderung der priv. österr. Nationalbank mit 4824 fl. 78 kr. d. W. f. R. G. das dem Schuldner Hr. Carl Seligmann laut Dom. 44. p. 187. nr. 12. haer. gehörige, im Przemyšler Kreise Jaroslauer Bezirke gelegene landtäflische Gut Bobrówka in 3 Terminen, und zwar am 8. Juli 1867, am 12. August 1867 und 9. September 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim k. k. Kreisgerichte zu Przemyśl öffentlich versteigert werden.

Bei den zwei ersten Terminen wird das Gut nur über, oder wenigstens um den Schätzungswerth, beim dritten dagegen auch unter demselben, jedoch nicht unter 25.000 fl. d. W. verkauft.

Als Ausrufspreis wird der statutenmäßig ermittelte Werth von 36.960 fl. d. W. angenommen.

Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Licitazion das Badium mit 3696 fl. d. W. im Baaren, in Bücheln der galiz. Sparclasse, in Pfandbriefen der galiz. Credits-Anstalt, oder der Nationalbank, endlich auch in galiz. Grundentlastungs-Obligationen zu erlegen. Weitere Licitazionsbedingungen, dann der Tabularertract können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbiethung werden die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen die unbekanntes Gläubiger Majer Stern und Marie Fürstin Lubomirska geb. Gfin. Zamojska, endlich alle jene Gläubiger, welche erst später, d. i. nach dem 6. Mai

1866 an die Gewähr des Gutes Bobrówka gelangt sind, oder denen der Feilbiethungsbescheid, oder ein diesem nachfolgender Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, zu Händen des aufgestellten Kurators Landesadvokaten Dr. Mochnacki mit Substitution des Landesadvokaten Dr. Reger verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes. Przemyśl, den 1. Juni 1867.

Obwieszezenie.

Nr. 6042. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego w Wiedniu dtt. 26. kwietnia 1867 l. 22893 przeprowadzona zostanie celem ściągnięcia sumy dłużnej 4824 złr. 78 c. zpn. na rzecz uprzywilej. banku narodowego publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Bobrówka wedle Dom. 44 pag. 187 n. 12 haer. p. Karola Seligmann własnych, położonych w obwodzie Przemyśkim, a powiatu Jarosławskiego w trzech terminach a to: na dniu 8. lipca 1867, na dniu 12. sierpnia 1867 i na dniu 9. września 1867 każdego razu o godzinie 10 z rana, w c. k. sądzie obwodowym przedsięwzięta będzie.

Dobra te na pierwszych dwóch terminach tylko wyż ceny szacunkowej lub za oną a na trzecim nawet poniżej ceny jednakowej nieponiżej ceny 25.000 złr. a. w. sprzedane będą.

Cenę wywołania stanowi wartość wedle statutow na 36.960 złr. a. w. obliczona.

Kupiciele obowiązani są złożyc przed rozpoczęciem licytacyi wadium 3696 złr. a. w. w gotówce, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego lub w listach banku narodowego lub też w galic. obligacyach indemnizacyjnych.

Blizsze warunki licytacyi i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

O tej licytacyi zawiadomieni zostają wierzycciele których pobyt jest wiadomy do rąk własnych a których pobyt niejest znanym mianowicie Majer Stern i Marya księżna z hr. Zamojskich Lubomirska. nakoniec wszyscy wierzycciele, którzyby później niżeli po 6. maja 1866 do tabuli weszli lub którym rezolucya licytacyę pozwalająca albo jaka późniejsza nie dość wczesnie, lub w cale doręczoną niezostała przez kuratora p. adw. Dra. Mochnackiego którego substytutem p. adwo. Dr. Reger zamianowanym zostaje.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Przemyśl, dnia 1. czerwca 1867.

(1104) **Edykt** (3)

Nr. 10386. C. k. lwowski sąd krajowy wzywa niniejszym edyktem wszystkich tych, którzyby o zyciu Tadeusza Rozwadowskiego, syna Wiktora i Emilii z Szymanowskich, małżonków Rozwadowskich, który w potyczce pod Tuczapami, przez oddział powstańców w królestwie polskim pod dowództwem Zapółowicza z ces. rosyjskim wojskiem dnia 19go maja 1863 stoczony walczył, i w tejże w skutek pchnięcia bagnietem i strzału z karabinu polez miał, lub o szczegółach śmierci jego jakkolwiek wiadomości mieli, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy o tem sądowi lub ustanowionemu kuratorowi Tadeusza Rozwadowskiego, adwokatowi krajowemu we Lwowie dr. Dzidowskiemu znać dali.

Lwów, dnia 5. kwietnia 1867.

(1113) **Edykt** (3)

Nr. 7117. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Edlę Esterę 2im Horowitzową z życia i miejsca pobytu nieznaną, a w razie jej śmierci jej spadkobierców z życia i miejsca pobytu również nieznaną, że przeciw niej pp. Marya i Stefania Mierzejewska i Marya z Zarzeckich Fiorentyni o zapłacenie sumy 10000 złp. z większej sumy 20000 złp. w monecie grubej srebrnej z przynależnościami, tudzież o zanotowanie tego sporu w stanie biernym części realności l. 58 lit. C. G. X. w Krakowie na dniu 25. kwietnia 1867 do l. 7117 pozew wniosły i że w skutek tego pozwu na dniu 13go maja 1867 do l. 7117 nakaz zapłaty wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Edli Estery 2im Horowitzowej, tudzież jej spadkobierców wiadome nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra. Witskiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyz oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 13. maja 1867